

1-24,

ЦЕРВОНЕ

С

СЕЛО

1

15 січня 1932

ЖУРНАЛ

**ВСЕУКРАЇНСЬКОГО
ЦЕНТРАЛЬНОГО
ВИКОНАВЧОГО
КОМІТЕТУ**

Инв. 249

З прапором Леніна ми
перемогли в Жовтні.

З прапором Леніна ми
вивершили фундамент
соціалістичної економіки.

З прапором Леніна ми
збудуємо соціалістичне
суспільство.

Х А Й Ж И В Е Л Е Н І Н І З М!

З М І С Т

	Стор
Всім років без Леніна	1
А. Голяев—Високий сталий врожай—центральна задача	:
Кіши—Січень—ударний місяць хлібозаготівель	6
Сименко—Тяглова сила—вирішальна ланка успіху	8
М. Чуб—КНС на боротьбу за третю більшовицьку весну	
РАДБУДІВНИЦТВО	
С. Москаленко—Посилити готування сільрадівських гадрів	9
О. Якуба—Жінка в будівництві соціалізму	11
Л. Г.—Нові поповнення	12
НА МІСЦЯХ	
Фещенко—На вірному шляху	13
А. Юр—Лікнепр. бота—ще не повсякденна турбота сільради	13
Я. Мерзескул—Краща на Гервомайщині	14
Кіналь—Червоного прапора виправдали	14
ЗА КОРДОНОМ	
В. Нечай—Червоний прапор має над Китаєм	15
ЗАПИТУЙТЕ—ВІДПОВІДАЄМО	16
ДІЯЛЬНІСЬ УРЯДУ	17

ВИДАННЯ VII РІК Адреса редакції: Харків, майдан Тевелева, ВУЦВК
Телефон: комутатор ВУЦВК № 2-91

15 січня 1932 р.

№ 1

ВІСІМ РОКІВ БЕЗ ЛЕНІНА

Вісім років тому наша партія, пролетаріат і широкі маси трудящих країни Рад та пригноблені й експлуатовані цілого світу втратили свого вождя, фундатора більшовізму—Володимира Ільича Леніна.

Високо тримаючи прапор Леніна, під випробованим проводом комуністичної партії та її Центрального Комітету на чолі з тов. Сталіним, наша соціалістична батьківщина за ці вісім років домоглася велетенських успіхів. По ленінському—ударно ми здійснюємо п'ятирічку за чотири роки. Окремі галузі промисловості і навіть цілі області вже вивіршили завдання п'ятирічного плану протягом 3-х років. Нафтова промисловість свою п'ятирічку здійснила навіть за 2½ роки. Продукція промисловості країни Рад щороку зростає на 20—25%.

Союз радянських соціалістичних Республік перетворюється з відсталого аграрної країни на індустріально-аграрну. Нитова вага промисловості в цілому народньому господарстві зросла від 40 до 61%. Особливо бурхливо зростає наша важка індустрія. Ленін вчив, що соціалізм збудувати можливо лише на основі широко розвинутої важкої промисловості. Вугілля, метал, машинобудівництво—основа база соціалістичної економіки.

Особливо велике значення надавав Ленін електриці. Під його керівництвом був складений план електрифікації найважливіших галузей промисловості—ГОЕЛГО.

На кінець третього вирішального року першої п'ятирічки, ми в деяких частинах значно перевищили план ГОЕЛГО. Вже стали до ладу дійових заводів гіганти: Харківський тракторний, Нижегородський автомобільний, перша черга магнетопіського та Кузнецького металовелетнів. Ми наладнали будівництво найпотужніших машин та агрегатів. Уожимні стани—блюмінги, екскаватори, зульцери, ротатійні машини—найновітнє слово радянської машинобудівельної промисловості. Наша залежність від капіталістичних країн значно зменшилася.

На основі кооперативного плану Леніна ми домоглися не менших успіхів і в сільському господарстві. 62 проценти розпоршених бідняцько-середняцьких господарств цілого Радянського Союзу об'єдналися в міцні колективи. Колгоспник став основною постаттю в хліборобстві і поставчанні легкій промисловості технічної сировини. Він є основною підпорою радянської влади на селі. У вирішальних сільсько-господарських районах, на базі суцільної колективізації ми ліквідували куркульство, як класу.

Отже, так в промисловості, як і в сільському господарстві, ленінське «хто кого» розв'язане на користь соціалізму. Вивершенням третього вирішального ми закінчили побудову фундаменту соціалізму.

Вся величність успіхів нашого соціалістичного розвитку

ку особливо впадає в око, коли порівняти Радянський Союз з капіталістичною системою. Ми повнотою ліквідували безробіття, матеріально-культурний рівень пролетаріату і широких трудових мас у нас значно зріс. Наші підприємства переішли на сьомигодинний робітний день; заробітня платня зростає; незрівняно поліпшилися житлові умови та комунальне обслуговування робітничої класи.

Ми докладасмо всіх зусиль, щоб до травня 1932 року цілковито ліквідувати аветнову неписьменність. У нас вже є не адині досягнення у ліквідації технічної неписьменності. Ціла сітка гуртків, курсів, інститутів, до послуг робітника й колгоспника, для його розвитку та підвищення кваліфікації.

За кордонами Радянського Союзу цілком протилежно. Капіталістична система тріщить цілою основою. гечувана криза, що весь час зростає, щент руйнує капіталістичне господарство. Банки крахають, фабрики й заводи закриваються й викидають на вулицю мільйони робітників. Кількість безробітних перевищила за сорок мільйонів, що з сьм'ями становить понад 150 млн. людности. Безмежні злидні опанували пролетарів капіталістичних країн. Смертність, особливо серед дітей, зросла в декілька разів.

Разом з тим, навкруги гори потріюних продуктів, але їх неможна дістати, бо безробітний не має грошей купити собі потріюне. Капіталіст же воліє краще знищити свої товари, ніж дати їх голодному.

У цілому капіталістичному світі зростає робітничий рух за звільнення від пазурів капіталізму. Робітники світу бачать досягнення своєї соціалістичної батьківщини і ставлять Радянський Союз собі за зразок. Комуністичні партії у всіх без виключення країнах зростають.

Одноразово зростає й буржуазний терор. Троцькізм, соціально-фашизм та фашизм всіма заходами захищають капіталістичний лад від робітничої класи, що намагається його зруйнувати і заснувати світову республіку труда. Буржуазія топить в крові повстання робітників. Кривавий шал гуляє в країнах капіталу. Це є смертним вироком цілій капіталістичній системі. Хай, як не лютує буржуазія, їй не вдасться зупинити й повернути назад історичний розвиток, бо продукційні сили переросли капіталістичну оболонку, їм треба соціалістичного простору. Тому то робітнича класа, як найреволюційніша класа світу, в союзі з широкими масами експлуатованих, кінець кінцем переможе.

Ленін весь час говорив, що капіталістичний світ не всіх парах простує до кризи, з якої вже йому не пощасть вискочити. Кризу капіталізму збільшує й те, що на шостій частині земної кулі нечуваними темпами провадиться побудова соціалізму. Ці темпи навіть у наших ворогів викликають здивовання.

Основне в тому, що наша партія, її Центральний Комітет на чолі з найкращим учнем Ільїча—тов. Сталіном, вірно зрозуміли й по-більшовицькому запроваджують в життя заповіді Володимира Ільїча.

Ленін заповідав, щоб у будівництві соціалізму під керівництвом партії брала участь ціла робітнича класа й керували від неї широкі маси трудового селянства. Партія здійснила цей заповіт. Соціалізм будують у нас маси. Труд в Радянському Союзі став справою честі, звитяжності та героїства. Десятки мільйонів ударників віддають свій ентузіазм побудові соціалізму. Жодна країна світу не може зрівнятися в темпах з нами. А це тому, що переважна більшість робітничої класи знає кінцеву мету й свідомо до неї прагне.

Ми домоглися таких результатів тому, що вели непримиренну боротьбу з різними ухилами від генеральної ленінської лінії партії. Вороги робітничої класи мріяли, що без Леніна комуністична партія збочить в багно опортунізму, але наша партія не дарма носить назву ленінської. Намагаючись буржуазних агентів в робітничій класі не здійснилися. Партія розтрощила контрреволюційний троцізм, що їм намагалися вороги підмінити путеводний факел до комунізму—ленінізм. Партія завдала разючого удару правому ухилові, головній небезпеці на даному етапі, та «лівим» закрутам та примиренству до них.

Ми домоглися побудови фундаменту соціалістичної економіки ще й тому, що по-більшовицькому, послідовно здійснювали заповіді Володимира Ільїча про залучення до соціалістичного будівництва відсталих народностей країни. В таєжних пущах, в горах Алтаю, Кавказу та Уралу, в пустельних пісках Туркменістану, на висотах Паміру—зростають великі фортеці комунізму. Разом з ними росте й робітнича класа—могилиник капіталізму.

В день 8 роковин смерті Володимира Ільїча, ми повинні дати обіцянку не послаблювати темпів нашого будівництва. Будущо країна Рад в четвертому закінчальному році п'ятирічки має твердо стати на другому місці в світі, обігнавши всі капіталістичні країни, крім Америки.

Металісти нашого союзу, замість вінка на могилу Ільїча, висунули зустрічний план: 1932 року дати в фонд соціалізму 10 млн. тонн чавуну. Темпи, з якими передовий загін робітничої класи розпочав роботу, показують, що робітники-металюрги здійснять свої зобов'язання.

Не менші завдання й перед вугільною промисловістю. Гірники мають дати країні будованого соціалізму 90 мільйонів тонн вугілля. Наша всесоюзна паровичня—Донбас на сьогодні не впорається з таким велетенським завданням. Проте, наша країна безмежна, безмежні й її багатства. В надрах Кущбасу кількість розвіданого вугілля дорівнює 400 мільярдів тонн.

Поточного року краса й гордість цілого радянського союзу—Дніпрельстан—дасть свій електричний струм. Отже, до цього має бути готовий Дніпрівський комбінат, що значно збагатить нашу металургію.

В машинобудівельній промисловості мають стати до лав дійсних: Луганський паротягобудівельний завод, що дасть залізничному транспорту надпотужні паротяги. Краматорський завод важкого машинобудівництва для металургії даватиме алюмініги та різне устаткування. Харківський турбо-генераторний завод, рівного якому нема в світі, має давати щороку устаткування потужності трьох Дніпрельстанів.

Взагалі цього року держава в капітальне будівництво вкладає 21 мільярд. крб., з них понад 10 мільярдів в індустрію. Наша промисловість 1932 року має зрости на

36%, а важка індустрія навіть на 44%. Цей зріст повинен відбуватися не лише коштом зросту кількості підприємств, а головню коштом якості. Продуктивність праці робітника має збільшитися на 22%, а собівартість продукції зменшитися на 7%.

В сільському господарстві наші завдання просто гігантські. Останнього року п'ятирічки ми повинні в основному закінчити колективізацію бідняцько-середняцьких господарств цілого Союзу і на цій базі ліквідувати куркулья як класу.

Наша партія завжди нещадко била тих, хто, замість дійсної колективізації, ганявся за дутими процентами, партія й тепер буде бити по цих «лівацьких» закрутах, що допомагають глитаєві в боротьбі проти соціалістичної перестройки села. Треба не тягти одноосібника до колективізації села. Треба не тягти до колективізації, а довести йому, насочним зразком, перевагу колективного господарювання перед індивідуальним; тоді кожний бідняк та середняк з охотою вступить до колгоспу. Отже, найважливішим завданням в соціалістичній перестройці села—є організаційно-господарське зміцнення колгоспів. Треба так поставити справу, щоб колектив перетворився на зразок господарювання на селі.

Без участі широких мас колгоспників зразково поставити роботу в колективі неможливо. Колгоспник має позбутися своїх індивідуальних звичок і дбати за цілий колектив. Щоб домогтися цього, низові парторганізації, сільради, увесь радянський актив, мусять докласти всіх зусиль, бо селянин, що вступає до колгоспу, не стає моментально соціалістом; над ним ще тяжить минуле. Колгосп є той шлях, що перековує свідомість селянина. Найяскравішим прикладом такого працівника є колгоспник Манченко з Синельниківщини. Манченкові доручено стерігти колгоспний хліб. Серед ночі загорілася його хата і старий Манченко, як не гірко було йому бачити загибель індивідуального майна, не кинув дорученого поста.

В основному ми вже розв'язали зернову проблему. Проте, ще наші врожаї мизерні. Величезну увагу поточного 1932 року ми маємо приділити боротьбі за врожай. Треба примусити землю віддавати все для соціалізму. Але для цього потрібно доброго обробітку та поліпшення ґрунту. 1700 мових МТС та сотні тисяч тонн добрива—запорука великих врожаїв.

Не менш важливою задачею в сільському господарстві є звільнення нашої легкої промисловости, а особливо текстильної, від закордону. Ми цього року маємо значно поширити засівну площу бавовнику, льону, конопель, цукрових буряків, сояшнику тощо.

Проте, центральна задача колективного сільського господарства поточного року—це розв'язання проблеми тваринництва. Зріст тваринництва, зокрема конярства—зріст добробуту самого колгоспу, бо навіть при цілковитому обслуговуванні колективу в'д МТС половина сільсько-господарських робіт припадає на живу тяглову силу.

Взагалі ж, розвиток тваринництва,—це зріст кількості м'яса та молока для робітничої класи і збільшення силовини для легкої промисловости.

Ті грандіозні завдання, що ставить країна будованого соціалізму перед собою так в промисловості, як і в сільському господарстві, і ті темпи, якими ці завдання втілюються в життя, свідчать про непереможну настирливість кожного робітника, колгоспника та одноосібного незаможника й середняка протягом 8—10 років догнати й випередити передові капіталістичні країни з технічного погляду.

Справа Леніна стала справою мільйонів.

В ИСОКИЙ СТАЛИЙ ВРОЖАЙ—ЦЕНТРАЛЬНА ЗАДАЧА

КОЖЕН КОЛГОСП МАЄ БОРОТИСЯ ЗА ВИСОКИЙ ВРОЖАЙ.

Боротьба за високі й сталі врожаї, за якісне поліпшення сільсько-господарської продукції, за цілковите й обов'язкове здійснення всього комплексу агро-технічних заходів—є центральна задача сільради, цілої колгоспної системи. Особливо ця задача зростає під час підготовки й проведення 3-ї більшовицької весни. Тому то всі організаційні, агро-технічні заходи від колгоспного сектора треба здійснювати під знаком розв'язання цієї проблеми.

Величезні перспективи українського сільського господарства, закладені в ньому можливості—мають всі підстави, щоб ставити так перед радянським органом, як і перед колгоспним сектором завдання швидкими темпами подвоїти валову продукцію сільсько-господарського виробництва.

Через те, що чимала частина колгоспів і односібників повністю не здійснюють всіх агро-технічних вимог, щоб одержувати високі, сталі врожаї,—Україна щороку не добирає сотень мільйонів пудів сільсько-господарської продукції. Різноманітність врожаїв, що буває за одних і тих самих кліматичних і ґрунтовних умов, через цілковите або часткове невиконання, або несвочасне виконання заходів агро-технічного характеру, зменшує валову продукцію, а значить і товарову продукцію й перешкоджає можливостям колгоспів швидкими темпами здійснити їх господарське зміцнення.

Основні причини різноманітності й коливань урожаїв такі: **низька агро-техніка у рільництві та несвочасне здійснення агро-технічних заходів.** Неправильна організаційна структура рільництва (відсутність сівозмін, недодержання кращих попередників, численність різних культур в господарстві тощо).

Цілковитим або частковим недодержуванням цих вимог і пояснюється коливання й різноманітність урожаїв в сільському господарстві, особливо під час несприятливих метеорологічних умов для зростання рослин. При нормальній кількості опадів і сприятливому їх розміщенні за періодами різність ко-

ливань урожаю зменшується. Коли ж бувають найбільші відхилення погоди від норми, підвищений або пересічний вплив посухи,—коливання врожаю яскраво позначається і з усією чіткістю виявляється величезне значення агро-техніки як боротьби за сталий врожай.

УНИКНУТИ ЗАЛЕЖНОСТІ ВІД ПРИРОДНОЇ СТИХІЇ.

Наше соціалістичне сільське господарство треба поставити поза залежність від стихійних факторів. Поставивши на потрібну височінь

цілий комплекс агро-техніки, домігшись правильного організаційно-господарського налагодження цілого колгоспного виробництва,—ми повною уникнемо залежності сільського господарства від тих або тих змін погоди.

За характеристику впливу способів обробітку, своєчасного здійснення агро-технічних заходів на величину й коливання врожаю можуть бути багаторічні дані (від 1892 до 1921 року) Херсонської дослідної станції з озимої пшениці «Сандомирка»:

Види парів	Пересічний урожай з десятини за 29 років	Максимальний урожай з десятини за 29 р.	Урожай з десятини 1921 р.
Ранній пар	104	202	54
Пізній пар	65	149	18
Каргопляний пар	69	180	21
Після ячменю без пару	50	109	5

Це коливання врожаю залежно від різних видів пару й на безпар'ї з усією наочністю доводить величезну роль агро-технічних способів. Особливо яскраво впадає в очі коливання урожаїв 1921 року—року великої посухи. Майже в 11 раз врожай озимої пшениці був біль-

ший на чистому парі, ніж на безпар'ї.

Щоб характеризувати вплив на різноманітність врожаїв за одних і тих самих кліматичних і ґрунтовних умов, за різних способів агро-техніки, можна подати такі дані по окремих колгоспах за 1931 рік.

Урожай з 1 га в центнерах по колгоспах Ровенецького району

Назва колгоспу	Озима пшениця	Ярова пшениця	Ячмінь	Пересічно по всіх культурах
Дяківська с-рада				
Артіль ім. Леніна	13,0	8,4	11,5	11,0
" " Лонгинова	10,0	8,5	7,9	9,3
Довжанська с-рада				
Артіль „Змицьк“	4,6	3,4	5,5	4,3
" „Червоний Орач“	8,5	6,3	8,6	8,3

Урожай з 1 га в центнерах по колгоспах Богодухівського району

Назва колгоспів	Озима пшениця	Жито	Ярова пшениця	Ячмінь	Овес	Прого
Богодухівська с-рада						
Артіль „Жовтень“	11,5	7,9	7,7	6,8	—	—
" „8 Березня“	17,5	10,1	3,7	4,9	—	—
Старо-Мерчанська с-рада						
Артіль „Червоний Гай“	5,0	5,0	4,0	6,0	6,0	4,0
" „Жовтень“	16,0	13,0	6,0	12,0	13,0	10,0

ВИКОРИНИТИ «ДІДІВСЬКІ» ЗАСОБИ ГОСПОДАРЮВАННЯ.

Всі ці числа—кращі показники, яких величезних збитків завдають держава і колгоспи, ігноруючи агрономічні науки, господарюючи старими «дідівськими» способами.

Причини різних коливань врожаю у всіх цих колгоспах такі: пізня сівба; сівба провадиться без підготовки ґрунту—по стерні; недодержання попередників; відсутність боротьби за якісне налагодження роботи.

Артиль «Жовтень» Старомерганської с-ради домаглась високих врожайів тільки через те, що вона господарює розумно, відмовилась від старих, давно віджилих способів хліборобства. Своєчасна оранка пару й зяблуння, своєчасна сівба чистосортним насінням, запровадження правильного сівозміну на полях, боротьба за якість роботи всіх колгоспників—оце ті передумови, на основі яких колгоспники артилі «Жовтень» домоглися успіхів 1931 року і уникли залежності від несприятливих впливів посухи.

Зовсім іншими методами працювала артиль «Червоний Паїт» де сівбу провадили з залізненням, не підготувавши ґрунту—по стерні, жодних попередників не додержуючись—наслідки сумні.

Деякі районні працівники й колгоспи різноманітність врожаю пояснюють тільки через посухи не урахувавши тих обставин, що посуха не повзначилась або мала зовсім невеликий вплив на господарства, що вжили всіх потрібних вимог агротехніки. Причини пониження врожайів треба шукати не у впливах посухи по окремих колгоспах, а у відсутності боротьби за правильне налагодження роботи у с-господарському виробництві.

Перші роки після відбудовного періоду за обмежених можливостей

дрібно-селянського господарства не було належних умов, щоб широко поставити справу боротьби за сталі, високі врожаї. А тепер, вступивши в період соціалізму, на базі великого соціалістичного господарства, пролетарська держава має всі можливості здійснити одну з найважливіших народньо-господарських задач,—підняти виробничі сили сільського господарства.

За станом на 20-ХІІ по Україні колективізовано понад 70% бідняцько-середняцьких господарств і близько 75% орної землі. 17 мільйонів, має засіяти колгоспний сектор третьої більшовицької весни. Колгоспи стали основними виробниками не лише зерна, а й технічних культур. 1931 року з всієї засіяної площі бавовнику в колгоспах було 89,6%, цукрового буряку 82,6%, сояшнику—83,3%, сої—89,2%, льону—64,7%. Колгоспне селянство перетворилось на центральну фігуру хліборобства, це безперечно доводить і весь хід соціалістичної реконструкції сільського господарства.

У НАС Є ВСІ ПЕРЕДУМОВИ ДОМОГТИСЯ ВИСОКИХ, СТАЛИХ ВРОЖАЙІВ.

Таких величезних успіхів в галузі соціалістичної реконструкції сільського господарства партія й трудящі дійшли, твердо і послідовно здійснюючи політику на індустріалізацію країни, нещадно наступаючи на капіталістичні елементи й борючись з куркулем, ліквідуючи його як класу на базі суцільної колективізації; даючи рішучої відсічі правим і «лівим» опортуністам у їх спробах повернути партію з правильного ленінського шляху.

Бурхливе піднесення сільського господарства останніх років також пов'язане з технічним озброєнням с.-г. виробництва. Утворення широкої мережі машино-тракторних

станцій (1931 року їх було 299, а на весну 1932 р. накреслено кількість їх збільшити до 436), відіграло величезну роль у прискоренні темпів колективізації, в справі прайвильного поставлення організації великого соціалістичного типу, господарства з високим рівнем продуктивності.

На даному рівні колективізації ми маємо всі передумови поставити на вищий ступінь боротьбу за якість роботи в колгоспах, боротьбу за високі, сталі врожаї, за збільшення валової продукції с.-г. виробництва й її високої якості.

Найважливіші передумови, щоб розв'язати найближчих же років проблему високих і сталих врожайів, не абияк підвищити урожаїв 1932 року, такі:

Швидкий розвиток промисловості й зокрема швидке збільшення виробництва с.-г. машин.

Плянове регулювання народнього господарства і спеціалізація районів і колгоспів, що пов'язує швидкий розвиток сільського господарства з промисловістю.

Здійснення в основному суцільної колективізації Степу й чималого частини Лісостепу та ліквідації на цій базі куркуля як класу.

Організаційно-господарське зміцнення колгоспів порівняно до минулого року, їх збільшення й зростаюча технічна озброєність.

Найважливіша мережа машино-тракторних станцій.

Змога правильно користатися всіма трудовими ресурсами й засобами виробництва на базі великого усуспільненого господарства.

Всі ці умови можуть підійти в руках пролетарської держави, щоб швидко здійснити задачу піднесення виробничих сил сільського господарства, підвищити врожайність і збільшити валову продукцію високої якості.

А. Голяев.

СІЧЕНЬ—УДАРНИЙ МІСЯЦЬ ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬ

ФУНДАМЕНТ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ЕКОНОМІКИ ПОБУДОВАНО.

Партія Леніна та її ЦК на чолі з т. Сталіним завжди давали вірний провід широким масам робітничої класи та трудящих мас міст і села, завжди організували їх волю на боротьбу за найважливіші ділянки будівництва соціалізму.

Завдяки більшовицькому здійсненню генеральної лінії партії в

боротьбі на два фронти, проти правого ухилу, як головної небезпеки на даному етапі, проти «лівих» закрутів та будьякого примиренства—трудящі СРСР домоглися велетенських успіхів.

3-го вирішального року соціалістична промисловість значно збільшила свою продукцію, до ладу фортець соціалізму стало 518 гігантів; в сільському господарстві колгоспник став основною фігу-

рою. На базі суцільної колективізації у вирішальних сільсько-господарських районах ми в основному зліквідували куркульню як класу.

Побудова фундаменту соціалістичної економіки—величезний наслідок третього вирішального року.

Країна рад вступила до 4-го закінченного року п'ятирічки. Постає грандіозне завдання:—

на вивершеному минулого року фундаменти соціалістичної економіки розпочати побудову самого палацу соціалізму.

Боротьба за 10 мільйонів тонн чавуну, за 90 млн. тонн вугілля, за Дніпрельстан, Уралокузбас — головні задачі індустрії закінчального року. В сільському господарстві також не менш важливі завдання: до кінця першої п'ятирічки ми маємо в основному закінчити колективізацію цілого Союзу і на цій базі ліквідувати глитає як класу.

Всі ці завдання вимагають залізної напруженості цілої робітничої класи, колгоспників та одноосібної бідноти й середняків, бо перемогти опір клясового ворога й будувати соціалізм можливо лише з масами.

ХЛІБОЗАГОТІВЛІ — ПЕРЕДУМОВА ЗАКІНЧАЛЬНОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ.

На сьогодні куркуль та його полігачі основну боротьбу проти рощущого соціалізму зосередили на фронті хлібозаготівель. Клясовий ворог добре розуміє значення хлібозаготівельної кампанії 1931 року. Виконання хлібозаготівельного пляну є передумовою здійснення великих завдань закінчального року п'ятирічки. Тому то глитаїня, що навіть інде просякнула до колгоспу та заразила своїми тенденціями деякі радгоспи, докладає всіх зусиль зірвати хлібозаготівлі і з цих позицій вести широкий наступ на соціалістичні здобутки.

Січень ЦК КП(б)У оголосив за ударний бойовий місяць вивершення хлібозаготівель. Це означає, що ціла парторганізація — від центру до осередку; кожна клітина радянського апарату від сільради та депутатської групи й секції до наркомату, кожна без винятку громадсько-політична організація — основним своїм завданням повинні були мати хлібозаготівлі. І дійсно ряд колгоспів, сільрад та районів рапортували про вивершення хлібозаготівель. Сільради й колгоспи Харківської приміської смуги успішно здійснили протягом 1-ої декади зустрічний січневий плян. В Чубарівському районі так поставлено роботу, що з початку січня поступило понад 1.741 тонни хліба в рахунок зустрічного. Також добре працюють сільради і весь радянський актив у В. Токмацькому, Молочанському та Михайлівському районах і Запорізька та Полтавська міськради.

Проте, наслідки першої декади по цілій Україні просто ганебні. За першу п'ятиденку заготовлено лише пів процента річного пляну, а за другу — 0,8 проц. Радгоспи дали збільшення лише на 0,1 проц. свого завдання. З початку кампанії до 10 січня Україна виконала річний плян хлібозаготівель лише на 80,7 проц. Колгоспний сектор свій річний плян виконав на 89,9 процента в колгоспі, обслуговуванні МТС, — на 93 проценти, одноосібний сектор недовиконав ще 25,7 процента пляну, з куркульсько-заможних господарств стягнуто лише 91,3 проц. твердих завдань.

Особливо відстає заготівля пшениці, так що якісні показники хлібозаготівлі у січні не кращі кількісних.

Чим пояснити, що Україна майже дарма витратила цілу декаду ударного місяця.

ХЛІБОЗАГОТІВЛІ — ФРОНТ КЛЯСОВОЇ БОРТЬБИ.

Найголовніша болячка хлібозаготівель — це самоплив; районні організації, а особливо сільради благодумничачують і ждуть, поки хліб «припливе». Тим часом з милости куркуля та його підлабузників, хліб «упливає» на базари; їм спекулюють, кому тільки не лінє. Прогаявши всі строки, ретиві адміністратори беруться до «роботи», село ділять на кутки, комісії ходять з хати в хату і перевіряють хліб; трусять в засіках, на горнищі, в загатах, по стріхах і як не дивно, де-що знаходять. Правда, знаходять так мало, що і на процент не тягне. Про масову роботу тут й не питає.

«Яка ж порядна людина під час хлібозаготівель піде до будинку колективіста або до хати-читальні», міркує собі голова Лиманської сільради на Чистяківщині. Отже, єдине місце, де може голова сільради зустрітись з громадянином — це під час трусу. Звідеїля і висновки.

«Скільки знайдемо, скільки нашого».

Цілковитий самоплив, пов'язаний з голим адмініструванням — перша основна причина ганебних показників.

Проте, буває і гірше.

Адміністрування пов'язується з прямим захистом куркуля.

Голова Ново-Романівської сільради Новоград-Волинського району Бекер Данило більше дбає не за хлібозаготівлі, а як би допомог-

ти родичам-куркулям хлібець розбазарити.

Сінгаловський Актон — експертник мав здати 200 пудів; здав лише 22, а останній хліб заховав та розбазарив, а потім і сам, з допомогою голови сільради, зник з села. Сінгаловський Мартин, Сінгаловський Іван, Пишка Вельгельм — всі родичі голови сільради — відомі експлуататори села майже нічого не здали в рахунок твердих завдань.

Цей шорив у хлібозаготівлях Бекер задумав залатати коштом колгоспу. Хоча колгоспники виконали плян хлібозаготівель на 105 процентів, половина сільради — куркульський полігач Бекер робить систематичні труси у колгоспників.

Перед нами ясна клясова лінія, але не наша — пролетарська; не лінія ліквідації куркуля на базі суцільної колективізації, а клясова лінія глитає. Куркульський наймит не лише тим пошкодив, що допоміг куркулям, спекулянтам спроводити хліб (а й це вже є карма справа), а головне, тим, що своєю політикою він виконує соціальне замовлення клясового ворога, будь-якими засобами підірвати колгосп.

Фактив підризу від глитаїв так хлібозаготівель, як і сошперестроєви села в цілому, можна навести безліч. Це доводить, що хлібозаготівельний фронт є фронт жорстокої клясової боротьби.

Оце має усвідомити кожна сільрада, секція, депутатська група, кожен радянський активіст. Зрозуміти, що хлібозаготівлі 1931 року є майже остання ставка глитає перед ліквідацією як класу на базі суцільної колективізації, значить усвідомити нещадність клясової боротьби навколо хлібозаготівель. Це має стати кожному активістові-ударникові хлібозаготівельного фронту засновком в його велетенській роботі.

ХЛІБОЗАГОТІВЛІ ТРЕБА ОРГАНІЗУВАТИ.

Коли маєш справу з таким зашкелним ворогом, як глитає, треба контролювати кожний свій крок, треба наперед розраховувати свої дії. Отже, треба мати плян. В кожному селі, в колгоспі і навіть на кутку, хлібозаготівлі треба організувати.

Хлібозаготівлі — масова кампанія. Найрозумніша людина без мас колгоспників та одноосібників бідноти, середняків хлібозаготів-

них планів не виконає. Тому то організація хлібозаготівель—передусім є організація широких мас. В масовій роботі навколо хлібозаготівель не може бути шаблону. До колгоспу в цілому має бути один підхід, до окремого колгоспника в цьому ж такі колгоспі—має бути другий. Зовсім інакше тоді ми мусимо підходити до одноосібника, проте, і колгоспник, і одноосібник мають відчутти нагальну потребу держави на хліб і тоді вони продадуть свої лишки. Хлібозаготівля в цих секторах повинна бути суто добровільна. З куркульом, навпаки: ніякої добровільності: тверде завдання, жорсткі строки; в разі невиконання—цілковита розпродажа майна. Знову ж таки навколо цих галузів потрібно організувати громадську думку колгоспників та одноосібної бідноти й середняків.

На сьогодні одноосібницький сектор найвідсталіший і тому особлива увага має бути приділена сюди. Не можна терпіти такого стану, щоб колгоспники виконували зустрічний план, а одноосібник держав прихований хліб.

Також далеко не всі колгоспи по-більшовицькому виконують свої обов'язки перед державою. Поруч з передовими, що самовіддано борються вже за зустрічні плани хлібозаготівель—є значна частина колгоспів, яких глитай підчепив на гачок. Там вже давно хлібець розподілено на їдаків і його розбазарюють спекулянти. Треба рубати ставити справу. Колгоспник є міцна підпора радянської влади на селі, але тільки той, хто дійсно допомагає пролетарській державі, виконуючи своєчасно всі свої зобов'язання. Той же колгосп, що не виконав перед державою свої обов'язки—лжеколгосп.

У всій роботі сільради, сесій і депутатські групи мають чітко розподіляти колгоспи. Великим злочином буде ставити передові колгоспи на одну ногу з лжеколгоспами. Будьякої пільги, кредиту, машини лжеколгосп не повинен одержати, бо він не виконав своїх зобов'язань перед державою.

Проте, у відсталих колгоспів є ще час виправитися. Передовики хлібозаготівель посилають до відсталих свою соціалістичну допомогу—буксирні бригади. Робота буксиру в хлібозаготівлях 1932 року—найяскравіша сторінка боротьби за соціалізм.

Напруживши всі зусилля, Україна, протягом останніх двох декад зміє ганебну пляму й до 1-го лютого повністю виконає плани хлібозаготівель.

Кіяш.

ТЯГЛОВА СИЛА—ВИРІШАЛЬНА ЛАНКА УСПІХУ

ТРАКТОР І КІНЬ НЕ ВОРОГИ, А СПІЛЬНИКИ.

Історичну постанову партії про організацію в Радянському Союзі 1.040 нових МТС, перевиконано. Слова т. Сталіна про те, що робітничий клас Радянського Союзу твердо й упевнено веде вперед справу технічного переозброєння свого співника—трудового селянина, цілком і повністю ствердились. В більшості районів України, МТС вже 1931 року досягли провідної й вирішальної ролі в проведенні основних сільсько-господарських кампаній і забезпечили своє організаційне—і виробниче місце в колгоспному будівництві.

Протягом 1932 року на Україні будуть організовані 540 машинотракторних станцій; 436 з них навесною. Таким чином, механічна база соціалістичного сільського господарства на час засівної кампанії значно зросте. Поточного року всі МТС України охоплять 7½ млн. га ярових засівів. Проте, це не означає, що всі роботи на цій площі провадитимуться лише механічною тяговою силою. В готуванні ґрунту до засіву як і в інших сільсько-господарських процесах, значну роль відіграватиме жива тяглова сила, переважно кінська.

Засівна площа ярових культур 1932 року на Україні визначена в

19 млн. га. Цілковитий охопат програми весняного засіву, проведення всіх польових робіт, боротьба за якість в роботі, за високі й сталі врожаї—все це вимагає від партійних, радянських і колгоспних організацій виключної уваги до правильного використання всієї тягової сили. Потрібно зробити особливий наголос на живу тягову силу, бо навіть в колгоспах цілковито опохоплені від машинотракторної станції, майже половина польових робіт має провадитися живою тяговою силою.

Коли ж додати, що в весняну засівну кампанію колгоспних секторів буде понад 3 млн. голів живої тягової сили і тільки 201 тисяча тракторних сил—стане ясно виключне значення коня.

НАСЛІДКИ КУРКУЛЬСЬКОГО ШКІДНИЦТВА.

Проте, тепер, під впливом куркульської агітації поширено шкідливі для колгоспу думки, що при наявності МТС кінь «віджив свій вік». Такі настрої виявляються не лише в районах охоплених МТС, а навіть й там, де МТС ще тільки в проекті. Лютий ворог соціалістичного будівництва—глитай, немов би, виступає ярим «захисником» соціалістичного сільського господарства, агітуючи за знищення коня, як відсталого техніки наявності МТС.

Його мета ясна—знесилити економічну міць колгоспу, зруйнувати найцінніший основний капітал колгоспного виробництва. Послаблення щільності від деяких сільрад та громадсько-політичних організацій утворити сприятливі умови для куркульського шкідництва. Значне зменшення кінського поголів'я—наслідок невміння місцевих організацій дати одкоша глитаєві.

Напр., в селах Бердичівського району за другу половину 31 року, в наслідок шкідливого догляду за кінськими, кінське поголів'я зменшилось на 1.000 голів. В Білоцерківському районі протягом 3-х місяців вибраковано й здано на м'ясо та на утильсировину 868 коней. В Смотрицькому районі, в артілі ім. Сталіна за пів місяця здохло 56 коней. Обурливий факт стався в артілі «Прямий шлях», яка втаївши від ветогляду 15 явно хворих на сип коней, заразила ще 50 і всі 65 коней були знищені.

Шкідлива діяльність виявлена в компанійській артілі Зіновівського району; там 30 штук коней здохло від застарілих ран—наслідків осіяної роботи. Артіль «Червоний Колос» племенного молодняка віком 1½ роки пустила на польові роботи.

Всі ці факти свідчать про притушення класової чуйності і явно виявлену право-опортуністичну практику від господарських керівників та представників радянсь-

кої влади на місцях, що допустили шкідливу роботу глитає й не вжили будь-яких заходів дати йому відсіч. Клясовий ворог, що проліз до колгоспу, щоб підірвати його з середини, добре замаскував своє підле лице й безкарно провадить свою мерзотну справу.

ЗМІЦНИТИ КІНСЬКИЙ ПАРК ДО ВЕСНИ.

Успішне виконання 3-ої більшовицької весни, організаційне зміцнення колгоспів, подальше соціалістичне нагромадження всередині колгоспу—неможливе без міцного кінського парку. Крім того, варварське знищення коней та погіршення його якості, є прямим ударом по оборонноспроможності країни.

Все це найлютіший клясовий ворог соціалістичної побудови—куркуль, все це добре розуміє і тому він намагається найбільше шкодити особливо на цій ділянці колгоспного будівництва.

Стан, в якому опинилось кінське поголів'я України—далі терпіти не можна. Потрібна більшовицька організованість і жорстока боротьба проти знищення коня та зниження його якості. Боротьба за збільшення кінського парку, за міцного колгоспного коня—сьогодні має стати бойовим провідним гаслом. Поширюючи боротьбу проти підривної роботи глитає, вживаючи практичних заходів усунути безгосподарне хижацьке ставлення до коней; потрібно скласти всі умови для побільшення кінського поголів'я.

Навкрути цієї роботи треба мобілізувати мільйонні маси колгоспників та одноосібну бідноту й середняка. Тільки при їх активній участі можна домогтися позитивних результатів в боротьбі за міцного колгоспного коня. Ця боротьба не повинна носити кампанійського характеру. Потрібна систематична практична робота. Треба радикально змінити догляд за конем; кожний колгосп має негайно переглянути склад конюхів і виділити в разі потреби нових, клясово-витриманих, кращих колгоспників, закріпивши за ними певну кількість коней (не більше 16) на цілий рік.

Проте, цим повнотою знеосібку в догляді за кінськими не ліквідується. Поряд з цим в кожному колгоспі потрібно виділити кращих колгоспників на конеробітників, за якими закріпити на цілий рік певну кількість коней (2—3) залежно від характеру роботи.

Відповідальність за коня уночі повнотою покладається на конюха, а удень, під час роботи—на конеробітників.

Організуючи бригади, потрібно, що зможі, прикріпляти конюхів і конеробітників до одної бригади. Цим досягається взаємного контролю і допомоги конюхам, конеробітникові і навпаки. Рішуче відмовитись від перекидання конюхів і конеробітника на іншу роботу, а також не допускати різних збочень від цього порядку. Покладаючи відповідальність за коня на певного колгоспника, не можна передавати його другому. Це призведе до знеосібки і йтиме врозрив з боротьбою за міцного колгоспного коня.

ЗА ШКІДНИЦТВО НАЙЖОРСТОКІШІ КАРИ.

Широко вживати заохочення конюхів і конеробітників, преміюючи кращих за зразковий догляд за конем. Всіх конюхів і конеробітників, що не виправдали довіри колгоспних мас—з роботи знімати. І в разі це пошкодило колгоспу накласти на них матеріальну відповідальність. Щодо колгоспників, які хижацьке ставляться до коня, що їх явно шкідницькі дії направлені на послаблення сили колгоспів знищенням коней—вживати найжорстокіших заходів аж до виключення з колгоспу; притягати до права.

Закріплюючи за конюхами коня, ставлячи їх в належні умови роботи, потрібно конюхам пред'являти певні норми догляду: щодня чистити коня, регулярно очищати кормушки від сміття, правильно готувати й розподіляти корми між кінськими, регулярно міняти підстилку, правильно прив'язувати коней до кормушки тощо.

Конюх, приймаючи коня після роботи конеробітника, оглядає і в разі виявлення хвороби або збитих місць на коняці—негайно ставить до відомого завідателя тяглового господарства.

Щоб упорядкувати тяглове господарство, треба у колгоспі виділити його в окрему господарську галузь, поставивши на чолі члена правління, що відповідав би за стан кінського парку, збруї, кормових ресурсів й транспортних засобів.

Всю цю організаційну роботу потрібно провести негайно, бо зимовий період є відповідальним періодом у готуванні кінського поголів'я до весняних польових робіт.

Потрібен чіткий добір колгоспників й активізації всіх колгоспних мас на проведення цієї важливої роботи. Не можна відтягувати закріплення коней за конюхами та конеробітниками, а також розподіл їх на бригади. Кожна бригада конюхів і конеробітників, заздалегідь знаючи з якими кінськими їм доведеться працювати в полі, вживуть цих заходів до кращого догляду за кінськими, щоб довести їх навесну до хорошого стану.

НАЙКРАЦІ КОРМИ—НА ВЕСНУ

Часто густо шкідництво глитає виявляється в тому, що найкращі корма страляються зимою, під час відсутності будь-якої роботи, а найгірші корма та й ще на віддалі 10—15 клм. від стайні (Н. Маячка, Кохівського району), залишено для весняних засівробіт. Зрозуміло, що при такому стані неможливо домогтися високої продуктивності коня і якісні показники роботи. Найкращі корма треба залишити на весну. Розподіливши всіх коней, потрібно найслабших поставити в найкращі умови догляду і корму, щоб вони на весну вийшли цілком справні до виконання польових робіт.

Коли це не буде забезпечене, то під час весняного засіву і других відповідальних робіт, неможливо домогтися максимальної продуктивності коня. Вихід в поле коней в хорошому стані і годівля під час весняних робіт найкращими кормами—обов'язкова умова кожного колгоспу, кожного колгоспника. Тільки те господарство, що по нехлюйському поставиться до цього не забезпечить таких умов, і тим самим поставить кількісно і якісно під загрозу своєчасне виконання завдань партії й уряду.

Ліквідувати знеосібку серед колгоспу, потрібно рішучо ліквідувати її серед фахівців сільського господарства. Не можна припустити, щоб ветлікар, зоотехнік й агроном тільки фіксували в актах недоліки, їх треба усувати тут же на місці. Повернутися лицем до колгоспного виробництва, значить в своїй повсякденній роботі організаційно-господарсько зміцнювати колгоспи, значить відповідати за всю поставу роботи.

Обраховувати роботу фахівця потрібно не кількістю днів перебування в колгоспах, або не кількістю відвідувань колгоспників, а результатами, яких вони домоглися в організаційно господарському зміцненні колгоспів.

СІЛЬСЬКА РАДА НА ЧОЛІ БОРотьБИ ЗА КОНЯ

Сільради—органи диктатури пролетаріату мають стати дійсними організаторами мас на боротьбу за міцного колгоспного коня, на боротьбу з всілякими шкідницькими виявами, хижацьким знищенням кінського поголів'я, на боротьбу за організаційно-господарське зміцнення колгоспу. На своїх засіданнях вони повинні накреслити заходи оздоровити кінський парк й подальшого розвитку конярства.

Потрібно увесь обсяг заходів (догляд, годівля, правильна організація праці) зв'язати з боротьбою

проти хижацького знищення коня поставити в програму першочергових робіт на сьогодні. Не можна домогтися хороших результатів, коли на цю діяльність буде зосереджена лише випадкова увага.

Сільрада має доконечно знати про те, як поставлено роботу з конем в кожному колгоспі на її території і взяти найефективніших заходів, щоб усунути всі хиби. Тільки повсякденною практичною роботою, своєчасно усуваючи всякі непотребства, в безощадній боротьбі проти куркуля, можна досягнути оздоровлення кінського поголів'я й доброї постави роботи з конем.

Боротьба за оздоровлення кінського парку, за міцного колгоспного коня, за подальший розвиток сирового й поліпшеного конярства—нерозривно зв'язано з організаційно-господарським зміцненням колгоспів і виконанням п'ятирічної програми за чотири роки. Тому то треба, щоб партійні, радянські, колгоспні організації цієї кампанії приділяли належну увагу, мобілізувавши для цього думку пролетаріату, колгоспників та бідняків і середняків одноосібників. Тільки при цих умовах в найближчий час можна домогтися вирішальних успіхів.

Огненко.

КНС НА БОРТЬБУ ЗА ТРЕТЮ БІЛЬШОВИЦЬКУ ВЕСНУ

КОЛГОСП—ОСНОВНИЙ ПРОДУЦЕНТ.

На передодні 4-го й останнього року п'ятирічки відбувся 4-й пленум ВЦКНС, який поруч з іншими важливими питаннями, вислухав доповідь Наркомзему і обговорив завдання 3-ої більшовицької весни.

Пленум відзначив величезні досягнення соціалістичного сектора сільського господарства та ролі КНС в соціалістичній перебудові села. Протягом минулого виробничого року 200 районів України в основному закінчили суцільну колективізацію, охоплено колгоспами 70% незаможньо-середняцьких господарств і 73% орної землі. Колгоспи стали основними продуцентами сільсько-господарського виробництва.

Поруч з тим пленум з усією незаможницькою відвертістю, здоровою критикою і самокритикою, розкрив і засудив основні хиби й недоліки роботи КНС у соціалістичній реконструкції сільського господарства. Ще недостатньо перебудовано роботу КНС лицем до колгоспного виробництва. Деякі КНС не зуміли організувати своїх членів на боротьбу за зміцнення колгоспів та очищення їх від куркульського і розкладницького елементу. Організацію праці ще не по всіх колгоспах побудовано на основі прогресивно-преміяльної відрядності, соціалістичного ударництва. Не всі КНС зуміли дати одіоза куркульській агітації, під вплив класового ворога навіть підпала частина несвідомих колгоспників, і по нехалюському постави-

лись до своєї роботи. Це призвело в багатьох місцях до недбайливості збирання хліба, цукрових буряків, бавовнику й інших технічних та городніх культур, до запізнення осінньої сівби, значного недовиконання плану зяблі, затаювання хліба, цукрових буряків тощо.

КНС недосить активно боролися проти знеосібки та зрівнялівки у колгоспах, зокрема у тваринництві, за підвищення врожайності опанування агро-техніки і зоотехніки.

Щоб успішно підготуватися і вчасно здійснити завдання весняної засівкампанії 1932 року та спрямувати заходи весняної сільсько-господарської кампанії й творчий ентузіазм та енергію колгоспників на зміцнення колгоспів і підвищення врожайності, пленум запропонував всім КНС рішучо позбутися всіх хиб і недоліків у своїй роботі, що мали місце минулого року, та накреслив ряд заходів практичної участі КНС у боротьбі за весняну сільсько-господарську кампанію.

БОРТЬБА ЗА ВРОЖАЙ ЦЕНТРАЛЬНА ЗАДАЧА КОМНЕЗАМІВ

Вже тепер, протягом усього зимового періоду, КНС повинні зосередити увагу своїх членів, колгоспників на боротьбу за цілковиту ліквідацію знеосібки та зрівнялівки в усіх галузях роботи колгоспу; за налагодження чіткого обліку майна колгоспів і праці колгоспників, за кількістю і якістю нароблених трудоднів. Вже тепер потрібно організувати постійні виробничі бригади, визначити їм конкретні завдання, добрати авторитетних, класово-витриманих брига-

дирів, закріпити за бригадами певні ділянки роботи, робочу худобу і сільсько-господарський реманент. Організаційно-господарське зміцнення колгоспів, готування колгоспних кадрів та боротьба за опанування агро-зоотехніки—на гальні роботи КНС.

Пленум підкреслив потребу й надалі боротися за збільшення загальної площі пільхом перетворення неспридатних земель на спридатні. Але ще більший наголос пленум зробив на тому, що надалі боротьба за збільшення гуртової продукції рільництва йтиме лінією підвищення врожайності зернових, технічних та городніх культур.

Борючись за здійснення заходів весняної сільсько-господарської виробничої кампанії і підвищення врожайності—КНС повинні найрішучіше боротися за встановлення в колгоспах правильної сівозміни; застосовуючи сортозміни та засіваючи чистосортним, поліпшеним, прочищеним і протруєним насінням; за вчасну і високоякісну обробку ґрунту, зокрема, за вчасне готування парів, лущіння стерні, оранки на зяб, угноєння і вчасний засів рядковими сівалками; за вчасне поління і просапання технічних і пропашних культур та боротьбу з бур'янами і шкідниками; за організацію снігозатримки на полі, лісонасадження, насадження полезахисних смуг, відновлення старих і побудову нових ставків тощо.

НЕГАЙНО ВВИМKNУТИСЯ В ГОТУВАННЯ ДО ВЕСНИ
КНС та наймитсько-незаможні групи в колгоспі мусять взяти

найактивнішу участь у складанні виробничо-фінансових плянів колгоспів й робітних плянів весняної засівної кампанії—сіл, колгоспів. Організувати широке обговорення цих плянів на засіданнях президії сільКНС, на пленумі сільрад, на міжрайонних і куштових зльотах, на конференціях і нарадах, на загальних і куштових зборах членів КНС, н-н груп, колгоспників і одноосібників та на різних виробничих нарадах, висувачучи зустрічні пляни і збільшені норми виробітку.

Пленум зосереджує увагу КНС і н-н груп на потребі всебічної допомоги сільрадам і колгоспам у забезпеченні належної охорони посівного матеріалу в колгоспах і одноосібних господарствах, в організації вчасної переробки і протруювання його. Для цього КНС мають виділити спеціальні ударні бригади з членів КНС і н-н груп колгоспників та одноосібної бідноти, широко застосовуючи соцзмагання і ударництво.

Щоб забезпечити вчасний ремонт тракторів, сільсько-господарських машин, знарядь та зброї, КНС повинні мобілізувати увагу широких колгоспних й одноосібних бідняцько-середняцьких мас на повне використання всіх місцевих ремонтних ресурсів і можливостей, допомогти сільрадам взяти на облік увесь реманент колгоспів і одноосібних бідняцько-середняцьких господарств, що потребує ремонту і відправити його для ре-

монту до майстерень і кузень; організувати ремонтні бригади з членів КНС, колгоспників і одноосібників та спільно з райпрофрами виділити, порядком шефства, ремонтні бригади з місцевих робітників для ремонту реманенту колгоспів.

Особливого значення КНС і н-н групи повинні надати правильному розташуванню і використанню робочої і тягової сили та сільсько-господарських машин і знарядь під час весняної сільсько-господарської виробничої кампанії. Домогтися тримісної роботи тракторів, складних сільсько-господарських машин та повної ліквідації простоїв, даремних проїздів, поломок тощо, дбачучи за якнайбільше заощадження палива і мастила, поклавши відповідальність за це на трактористів і колгоспників, що прикріплені до тракторів і сільсько-господарських машин.

Організувати колгоспні і бідняцько-середняцькі одноосібні маси на рішучу боротьбу за доброго коня, домагаючись повної і негайної ліквідації знеосібки у догляді за кіньми, налагодити таку годівлю коней, щоб вони були готові до роботи і цілком працездатні протягом усієї господарсько-виробничої кампанії наступного року.

ПО-БОЙОВОМУ ВИКОНАТИ ПОСТАНОВИ ПЛЕНУМУ.

Все це чітко визначив 4-й пленум ВЦКНС і дав настанови всім КНС та н/н групам щодо їх участі

у весняній сільсько-господарській кампанії 1932 року. На основі цих постанов, Президія ВЦКНС опрацювала плян масової роботи КНС під час цьогорічної сільсько-господарської виробничої кампанії і розіслала його на місця.

Отже, всі КНС і наймитсько-незаможницькі групи в колгоспах повинні розгорнути широку масову роботу навколо проробки цих плянів, мобілізуючи колгоспників, бідняків та середняків—одноосібників на боротьбу за виконання постанов 4-го пленуму ВЦКНС у здійсненні заходів партії й уряду, щоб виконати завдання весняної сільсько-господарської виробничої кампанії. Комнезами мають завдати нищівного удару куркульству та його агентурі, що намагаються тальмувати нашу роботу під час весняної сівби, її дружним натиском, піднесенням творчого ентузіазму незаможницьких і колгоспницьких мас у практичній роботі на засівному фронті, показати ще нечувано-високі темпи і якість роботи.

Комнезами, борючись за здійснення 6-ти історичних вказівок тов. Сталіна, під час весняної сільсько-господарської виробничої кампанії, мусять бути у передових лавах бійців за міцний колгосп, за підвищення врожайності, за здорового колгоспного коня. Виконанням і надвиконанням плянів сівби КНС ще раз мають довести свою відданість справі будівництва соціалізму.

М. Чуб.

РАДБУДІВНИЦТВО

ПОСИЛИТИ ПІДГОТУВАННЯ СІЛЬРАДІВСЬКИХ КАДРІВ

ПІДГОТОВУ КАДРІВ НА РІВЕНЬ ЗАВДАНЬ 4-ГО ЗАКІНЧАЛЬНОГО РОКУ П'ЯТИРІЧКИ.

Радянська Україна і Союз Рад в цілому, вступили в четвертий вивершувальний рік першої п'ятирічки—в рік дальшого переможного наступу соціалізму всім фронтом.

На основі досягнення і перемог здобутих у 3-му вирішальному році, партія й уряд затвердили народньо-господарський плян на 1932 рік, виконання якого вивершує першу п'ятирічку і цим самим дає всі передумови для складання

другої п'ятирічки. Цього 1932 року приріст гуртової продукції держпромисловості визначено на 36% проти 1931 року, зокрема приріст продукції важкої індустрії визначено на 44%. Основні сили і засоби мають бути зосереджені на розгортанні таких галузів народного господарства, як металургія, паливо-машино-будівництво і транспорт. Центр ваги в галузі сільськогосподарства треба перенести на організаційно-господарське зміцнення колгоспів, на підвищення врожайності колгоспних і радгоспних ланів.

Щоб прискорити пуск початих найважливіших будов 1932 року, затверджено велику програму капітального будівництва розміром 21,1 млрд. крб., проти 16,1 млрд. крб. 1931 року.

Соціалістичний сектор сільськогосподарства одержить нову могутню технічну базу—82 тисячі тракторів—1700 нових МТС, на 940 млн. крб., сільсько-господарських машин тощо.

Виконання цих грандіозних завдань потребує не тільки великих заходів країни, героїчного напруження та сили робітничої класу,

але й дальшого поліпшення роботи державного апарату, відповідної перебудови роботи рад «на основі піднесення ролі рад, як провідників генеральної лінії партії», підвищення кваліфікації працівників, правильне розташування і використання наявних сил, масове залучення пролетарів та колгоспників до роботи та підготовки з них керівних радянських кадрів.

ПЛАН ПІДГОТОВИ СІЛЬРАДІВСЬКИХ КАДРІВ НА 1932 РІК.

ВУЦВК, виходячи саме з цих бойових завдань соціалістичного будівництва, із потреби озброєння радянського активу знанням з марксо-ленінової науки, теоретичними і практичними знаннями з радянського будівництва, накреслює план, що передбачає широку підготовку і перепідготовку кадрів для сільських рад.

Особливе значення для справи масового підготування сільрадівського активу мають утворені **Всеукраїнські радіо-заочні курси з рад будівництва**, що охоплюватимуть заочним навчанням за один набір найменш як 50 тисяч сільського активу в голів сільрад, голів секцій, секретарів та активних рядових депутатів груп.

Уперше цього року будуть організовані при всіх радпартшколах 4-хмісячні курси перепідготовки голів або секретарів сільрад. Робота цих курсів провадитиметься цілий рік, що дасть змогу перепідготувати понад 3 тисячі керівних робітників сільрад. Для підготовки голів сільрад з жіночого активу буде проведено 3-хмісячні всеукраїнські курси підготовки сільрад на 250 осіб.

Поруч цього має бути розгорнута практична підготовка і вирощування кадрів з робітничого і колгоспного прошарку депутатського активу шляхом систематичної підготовки їх на практичній роботі у певній галузі (на голову сільради, секретаря тощо), без відриву від основної праці з тим, щоб шотім висунути на відповідну керівну роботу в сільській раді.

Насамперед, треба підкреслити, що виконання цього плану підготовки й перепідготовки сільрадівських кадрів значною мірою залежить від того, як до цієї справи поставляться сільради та райвиконкоми.

З досвіду виконання плану підготовки кадрів 1931 року видно, що ні сільради, ні РВК не приділяли тієї уваги, якої по-

требує справа розв'язання проблеми кадрів. Як наслідок цього, ми мали кількісний недобір на всіх курсах, напр., на міжрайонових курсах перепідготовки голів та секретарів сільрад замість 5085 чоловіка, навчалася лише 3367 чол., на Всеукраїнських курсах жінок— голів сільрад замість 250 осіб, навчалася лише 184 чол.

Добираючи кандидатури з місцевого активу, сільради та РВК не дбають за якісний склад курсантів і часто-густо командирують зовсім неписьменими або тих, що не беруть активної участі в роботі на селі. Також неприпустимо зтягують добір і командирують курсантів, чим не дають можливості своєчасно розпочати роботу курсів.

ДОМОГТИСЯ ПЕРЕЛАМУ В ГОТУВАННІ РАДЯНСЬКИХ КАДРІВ.

Ми наводимо тут негативні факти і зосереджуємо увагу на хибках і проривах, щоб негайно домогтися рішучого перелому в розгортанні підготовки радянських кадрів, щоб сільради та райвиконкоми енергійно і настирливо взялися за повне виконання плану підготовки сільрадівських кадрів 1932 року, щоб вони по-справжньому боролися за план, відчували відповідальність за всю справу підготовки кадрів.

Отже, треба, щоб кожна сільрада і райвиконком поставили в центрі своєї уваги справу вирощування кадрів, виховання їх в дусі марксо-ленінської науки, прищеплення їм потрібних теоретичних і практичних знань, одночасно треба рішучо боротися зі всілякими виявами недооцінки теоретичної підготовки кадрів, виявляти та бити всіх, що зривають справу теоретичної підготовки радянського активу, пам'ятаючи, що «теорія дає практичну силу орієнтовки, ясність перспективи, певність у роботі, віру у перемогу нашої справи». (Сталін).

УТВОРИТИ ВСІ УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ.

Бойове завдання у справі підготовки сільрадівських кадрів—це забезпечити розгортання заочного навчання через всеукраїнські радіо-заочні курси з радбудівництва. За активною допомогою райвиконкомів і сільрад, нам будучи треба надолужити відставання, охопити всі сільради і основну частину нашого активу заочним навчанням, організувати групи заочни-

ків, виділити груповодів (переважно з вчителів), утворити всі сприятливі умови для навчання курсантів на місцях, щоб вже з першої половини лютого розпочати повною ходю роботу курсів.

В процесі навчання, ради і РВК повинні доглядати, як йде навчання у кожному селі, як виконують свої обов'язки груповоди, та провадити ще ряд робіт за дорученням ВУЦВК.

Для успішного переведення низки очних курсів сільрадівського активу, треба зі всією настирливістю всім райвиконкомом і сільрадам взятися за вчасний кількісний і якісний добір кандидатур. Не можна терпіти далі, коли на курси командирують осіб, що не беруть активної участі в громадсько-політичній роботі, коли разна ряд не виконується, або в кращому разі виконується не цілком. Практиці «самопливу», що мала місце в деяких районах, треба покласти край.

Адже ж ради в своїй роботі спираються на широкий радянський актив, з допомогою його здійснюють завдання соціалістичного будівництва і саме цей справжній радянський актив, загартований у боротьбі з куркульом, з практичним досвідом радянської роботи, з бажанням віддано працювати і героїчно боротись за побудову соціалізму.—цей актив має в першу чергу поповнити наші курси, цей актив треба підкувати марксо-ленінською теорією та дати їм ряд загальних освітніх знань.

Лише за умов такого ставлення сільрад і РВК ми зможемо виконати і надвиконати наш план і в кількісній і в якісній частині його. Особливої уваги заслуговує справа підготовки сільрадівських кадрів на практичній роботі порядком поступового просунення знизу вгору.

За останньою секретаріату ВУЦВК з 21-ХП 31 року для цієї мети утворюються резерви з активних депутатів рад, з голів секцій сільрад тощо, щоб безпосередньо на практичній роботі підготувати кожного на заміщення посади голови сільради, заступника, секретаря голови секції. Таке готування і просунення буде провадитись і в апараті райвиконкомів.

РАДРОБІТНИК ПОВИНЕН ПОЗЧИТИ ВИСУВАНЦЯ.

Таким чином, гаслом сьогоднішнього дня є: «кожна сільська рада і райвиконком мають подбати за підготовку для себе кандидатів».

цього треба негайно утворити певну резерву з найкращого активу, зокрема, з робітничого прошарку депутатів і розпочати з ними систематичну роботу.

Кожного виділеного до резерву треба обов'язково прикріпити до сучасного робітника, що безпосередньо працює в певній галузі роботи (виділеного в резерву для підготовки на голову сільради, прикріплюється до голови сільради, виділеного резерву для підготовки на секретаря сільради прикріплюється до секретаря сільради), обов'язок якого за повний відривок часу підготувати робітника, здатного виконувати роботу, на

яку передбачалось просунути його підчас залічення до резерву.

Систему роботи з прикріпленням розгортається в такому напрямі: ознайомити досконально з правами і обов'язком своєї роботи, постійно тримати в курсі всіх принципів директив, ширити увагу на засідання, вкупі з прикріпленням розробляти окремі завдання, складати плани роботи, давати виконувати окремо певні доручення, обстеження, щоденно стежити за роботою прикріпленого, (вказувати йому на помилки давати поради тощо). Виконання цього завдання збільшить лави радянського активу, піднесе роботу рад на вищій щабель.

4-й закінчальний рік п'ятирічки ставить ще більші завдання перед радами з усіх галузей соціалістичного будівництва, вимагає більшовицької організації трудящих мас, якісного покращення всієї роботи рад та радянського апарату.

У розв'язанні цих важливих завдань вирішальну роль відіграє широкий радянський актив, що виріс на заводах, фабриках, радгоспах і колгоспах. Треба максимальною мірою забезпечити всі умови теоретичної і практичної підготовки цього активу,—треба цілком виконати плани підготовки сільрадівських кадрів на 1932 рік.

Москаленко.

ЖІНКА В БУДІВНИЦТВІ СОЦІАЛІЗМУ

„Жінки стають до роботи, значить перемогу соціалізму забезпечено“
(Ленин)

ЖІНКА В КАПІТАЛІСТИЧНОМУ СВІТІ—РАБИНЯ.

В той час, коли пролетаріят цілого світу жорстоко експлуатується від капіталу, особливо тяжке становище найвідсталішої частини робітничої класи—жіноцтва. Наслідком капіталістичної раціоналізації у виробництві втягнуто й втягується велика кількість жінок. За матеріалами бюро праці при Лізі Націй—по світу нараховується біля 60 мільйонів працюючих жінок. Капіталіст зацікавлений в експлуатації праці жіноцтва, бо жінка одержує значно меншу зарплату, ніж чоловік.

В Німеччині—зарплата робітниці становить 60,1% зарплатні робітника у Франції та Англії приблизно половину. Експлуатація жіноцтва на Сході та в колоніальних країнах незрівняно більша, наприклад, робітниці—негритянки сплачують тільки половину зарплати білої робітниці.

В Китаї зарплатня жінки становить 22,5% заробітку робітника. В Китаї, а також в Японії широко розвсюджена система контрактації робітниць. Підприємці наймають спеціальних агентів, які вербують по всій країні робітниць. До закінчення строку договору сами робітниці не одержують зарплату, бо підприємець платить не робітницям, а тому агентіві, що привіз їх з села.

Робітничий день для жіноцтва становить в капіталістичній Європі 10—12 годин. На сході він досягає 14—15 і навіть 16 годин.

В колоніальних країнах робочий день досягає 18 годин на добу. Про охорону жіночої праці існують в Західних країнах тільки паперові закони. Фактично, робітниці, що тимчасово втрачають працездатність, просто звільняються з роботи. Тому жінка ніколи не користується з свого права. Нарешті, шалений наступ буржуазії на соціальне страхування робітників, особливо відбивається на робітниці. На допомогу від безробіття має право тільки та робітниця, що зробила 30 тижневих внесків по 20 к. (Англія), якщо вона зробила до моменту безробіття 29 внесків—вона допомоги не одержує.

Страхаки користуються з кожного випадку, щоб відмінити безробітній допомогу. Пропонують, наприклад, робітниці з немовлятком роботу за кілька кілометрів від місця, де вона живе і за відмовлення від роботи, знімають з допомоги.

Майже третина безробітного жіноцтва просто не одержує ніякої допомоги. Коли прийняти до уваги, що в одній Німеччині за 1929 рік сталося 14.000 самогубств жінок—стає очевидним жахливе становище трудящого жіноцтва в капіталістичному світі. Світова економічна криза, в свою чергу ставить тисячі пролетарок на шлях зубожіння й проституції.

ЖІНКА—СВІДОМИЙ БОЄЦЬ ЗА СОЦІАЛІЗМ.

Жовтнева революція в Росії поставила жінку парівні з чоловіком. Кожному відомі ті декрети, що їх

видала радянська влада про охорону жіночої праці та охорону материнства й дитинства. В побутовому відношенні жінка стає незалежною від кухонного тягара. На базі такого економічного відродження, жінка стає до лав бійців за соціалізм, за нову пролетарську культуру.

Контрольні числа народньо-господарського шляху на 1931 рік передбачили втягнення більш 1 млн. жінок до виробництва. В наших умовах, це визначає залучення трудящого жіноцтва до безпосередньої участі в будівництві нового соціалістичного суспільства. За даними 1-го Всесоюзного з'їзду ударників 42,5% робітниць, що працюють у промисловості, охоплено ударними бригадами.

У справі залучення трудящих жіночих мас до активної участі в радянському будівництві, також є безперечні успіхи. У минулому складі рад було 54 жінок—члени ВУЦВК.

6 голів міськрад.

220 члени президії міськрад

5000 членів та канд. президії сільрад.

В останні перевибори рад відсоток явки на виборні збори становить у місті—84,3%, на селі—68,9% (проти 53,6% в 1928-29 році). У складі новообраних сільрад за даними 7.976 сільрад) жінки становлять п'яту частину. У складі міськрад відсоток жінок дорівнюється 25,6%.

В такій важливішій галузі, як робітнича кооперація, жінка також

посідає значне місце. Всього на 1 грудня 1930 року нараховувалося в кооперації 782 тис. жінок, що становить 29% загальної кількості членів кооперації. У сільській кооперації відсоток жінок дорівнює 23,6%. Жіночий кооперативний актив дорівнює 39,2% всього коопактиву.

Останнім часом спостерігаємо чималенне висунування жінок на різну професійну, кооперативну, господарську та інш. роботу. Так, до кооперативного апарату висунуто 1.553 дружини робітників, 612 робітниць висунуто на адмінгоспроботу. У низових профорганізаціях 1929 року працювало 43.948 жінок.

Тепер працює в ВУРС 7 чоловік інструкторами (всі висунанки з виробництва). У ВУК'ах спілоок працює 60 жінок, голів райпрофрад 17.

Число жінок на провідній судовій роботі досягає 172 чол. та в органах РК РСІ—98 чол. (на посадах голів РК секретарів, інструкторів). Голів РК маємо 29 жінок.

В 1929-30 році охожено делегатськими зборами 143.000 жінок, причому, коли в минулому році в

складі делегаток села було 22% колгоспниць, то тепер маємо 62,7% колгоспниць. В складі КП(б)У на 1 січня 1930 року було з загального числа 250.835 членів партії—жінок 27.985, або 11,2%; на 1 січня 1931 року з 345.017 членів партії жінок 41.057, або 11,9%. Серед них робітниць, що працюють на виробництві 48,2%, україннок 51%.

ЖІНКА В КОЛГОСПІ МАЄ ЗАНЯТИ РІВНЕ З ЧОЛОВІКОМ МІСЦЕ.

XVI Всесоюзний з'їзд ВКП(б), надаючи особливу увагу втягненню трудящих жінок в будівництво соціалізму, зобов'язав: «усі партійні, профспілкові, радянські та інші організації посилили свою роботу щодо мобілізації трудящих жінок, особливо на селі, на розгортання соціалістичного будівництва».

Налі керівні органи особливо вказують на потребу залучення наймичок, біднячок та середнячок до колгоспів, та підкреслюють важливість висунування жінок колгоспниць у керівні органи колгоспів. Завданням стоїть також правильна організація жіночої праці в кол

госпі. Маємо приклади, коли матері, дружини та сестри колгоспників оплачуються як наймички-поденщиці. Є приклади, коли, навпаки, жінок «вільняють» від праці, «жаліють» їх. Колгоспниці, «жаліють» їх. Колгоспниці кажуть: «ми економічно господарство закріпили, звільнили жінок від тяжкої праці, хай вони обслуговують свої сім'ї. Обидві тенденції однаково шкідливі. Як на виробництві—жінка в колгоспі му

суть зайняти рівне місце. Далі, одним з основних завдань є остаточно ліквідувати неписьменність серед жінок. Більша половина на учнів лікнепу—жінки. Нам ще багато треба працювати в цій галузі, бо маємо неписьменних жінок віком до 34 років в місті—26,3%, на селі—53,6%. Віком від 35 років в місті 37,8%, на селі 79%.

Остаточно зліквідувати неписьменність серед жінок—це значить поставити жінку в ряди політично-свідомих бійців за будівництво соціалізму. Це величезне завдання, бо «залучити до політики маси не можна без того, щоб не залучити до політики жінок». (Ленін).

О. Якуба.

НОВЕ ПОПОВНЕННЯ

У листопаді минулого року ВУЦВК організував короткотермінові курси низового жіночого радянського активу. Приїхали жінки члени сільрад, активісти різних громадських організацій села, ударниці колгоспів до столиці України, щоб піднести свій загально-освітній рівень, шідкуватися марксо-ленінською теорією, для подальшої боротьби за нове, соціалістичне село.

Більшість курсанток щойно закінчили лікнеп, а чимало навіть лікнепу ще закінчили. Та це не лякало курсанток. Більшовицьке прагнення курсанток опанувати ленінську теорію перемогло всі труднощі.

Вони зперто вчилися, щоб на місці бути підними велетенських задач, що стоять на селі. Про це докладно розповідали курсантки на урочистій вечірці, присвяченій закінченню курсів.

Палажка Дідусь, літня жінка, вже восьмий рік член Янчорудської сільради, Мільчанського району (Полісся). Вона передовий борець за соціалістичну перебудову свого села. Одною з перших у Янчорудці, не зважаючи на погрози куркульні, Дідусь повела за собою жіноцтво до колгоспу. Товаришка Палажка (як її всі звуть на селі) весь час веде практичну боротьбу за організаційно-господарське зміцнення колгоспу.

Та тільки, бачте, мені—малописьменній було важко працювати, особливо останнім часом, коли обрали мене на заступника голови сільради—розповідає Палажка. Тепер вже не те... Я вже теоретично підкувалася...

Товаришка Бідок з Глибівської сільради Ново-Ушицького району підтримує Палажку.

— І дійсно, тільки подумати, які зміни внесли в наше життя

останні 2 місяці. Була я політично неписьменна. Через це бували і певні недоліки, помилки в моїй роботі, коли я працювала заступником голови колгоспу. Звичайно, тепер я вже зумію з більшою чіткістю підходити до справи, бо крім практики я опанувала і теорію...

Дідусь та Бідок не одиниці. Курсантки одна по одній висловлюють своє задоволення з роботи курсів.

Всі 59 жінок, що закінчили курси, однієї думки: вони озброїлися теоретично, зуміють по-більшовицькому боротися за генеральну лінію партії, за соціалістичну перебудову села.

Курсантки—нове поповнення низового радянського активу, стійко працюватимуть на доручених їм роботах. В цьому вони щиро задоволені президією ВУЦВК.

Л. Г.

**МАСОВЕ ЗАЛУЧЕННЯ КОЛГОСПНИКІВ ДО РАДЯНСЬКОЇ РОБОТИ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ
ГЕНЕРАЛЬНУ ЛІНІЮ ПАРТІЇ В СОЦПЕРЕБУДОВІ СЕЛА**

НА ВІРНОМУ ШЛЯХУ

В с. Паришівці, Черніобільського району масовий колгоспний рух розпочався лише з минулого року. Об'єднано в колгосп 57% незалежно-середняцьких господарств. Надалі перед сільрадою та громадсько-політичними організаціями села стоїть величезна робота соціалістичної перебудови села на засадах колективізації.

Паришовчани правильно підійшли до справи. Комуністична партія й радянська влада завжди засуджували вимогання гаятися за дутими процентами колективізації. Найкращим агітатором та пропатором соцперебудови села є добре організований колгосп, з міцною господарською базою, колгосп,—що завжди своєчасно виконує всі свої зобов'язання перед пролетарською державою.

Сільрада, радянський актив села й громадські організації Паришова в своїй роботі з соцперебудови села основну увагу зосередили навкруги колгоспу «Червоний Господар».

Наслідком цього «Червоний Господар» всі господарсько-політичні

кампанії виконав, навіть перебільшив: хлібозаготівлі виконано на 115 процен., а реалізацію позики навіть на 500%. Колгосп готівкою сплатив 2500 крб. за позику. В роботі колгоспу запроваджено бригадну систему. Утворено 6 дільниць, до кожної з них прикріплено по одному члену правління. На прикріпленого покладено відповідальність за роботу дільниці. Вся робоча людська сила розбита на 22 бригади. Бригади ж працюють за відрядністю; ця система себе цілком виправдала.

При колгоспі організовано наймитсько-бідняцьку групу роботою якої керує організація КНС. Колгосп вже розподілив наслідки господарювання, вартість трудодня 83 коп. В роботі колгоспа запроваджено соцзмагання, складено умову з Кошівським колгоспом. Колгоспники беруть активну участь в роботі сільради та кампаніях, що провадяться на селі.

Мавши за зразок колгосп, сільрада зуміла навкруги всіх господарсько-політичних кампаній згур-

тувати широкий актив колгоспників та одноосібників бідноти й середняків і домоглася своєчасного і цілковитого виконання.

Правильне налагодження роботи Паришівської сільради позначилось і в інших галузях. Школу відремонтовано, навчання розпочалося своєчасно й провадиться без будь-яких перешкод. Видають тарячі сніданки, навіть для вчителів організована окрема їдальня. В селі, при допомозі вчителів та широкого радянського активу, добре працює будинок колективіста.

Жодної кампанії не проходить поза увагою масової роботи. Майже щовечора в будинку відбувається лекція, розмова, або збори. Центральна задача будинку—допомогти суцільній колективізації. Одноосібна біднота й середняки, переконані добрим господарюванням «Червоного Господаря», вступають до лав колгоспу.

Паришівці на вірному шляху здійснення суцільної колективізації й ліквідації на її базі глитаїні, як кляси.

Фешенко.

ЛІКНЕПРОБОТА—ЩЕ НЕ ПОВСЯДЕННА ТУРБОТА СІЛЬРАДИ

Відірване від району за 25 км., заховане в долинах, між лісом—загубилося наше село, закрилося «очима й плечима» від завдань, що перед ним поставила радвлада й компартія.

Бувший голова сільради Руденко П. П. захорів на опортунізм; він не зважав на куркульську роботу на селі, сам був під її впливом; його знято з толовування в сільраді, виключено з лав партії та справу передано до слідчих органів.

Здавалось би це мало підбадьорити сільраду й громадські організації села. Проте—ні. Новий голова... занадто довго «уходить в курс роботи»... Йому байдуже до того, що всі політично-господарські кампанії провадяться самопливом. Проте в інших кампаніях голова сільради хоч нічого не робить, так бідкається та чухає потилицю. А бідкається та чухає потилицю. А про лікнеп так і не нагадує. «Завжди з лікнепом суне, тут ось господарські справи, а він з другорядною суне».

В с. Кілові є 380 чоловіка віком від 15 до 60 р., яких потрібно

навчити грамоти. Роботу з неписьменними й малописьменними треба було розпочати 1 жовтня 1931 р., а в нас і досі не розпочинають.

Вже, можна сказати, що роботу лікнепу цього року зіврано. Й не дивно, бо про роботу лікнепу в нашому селі ніби й не чули. Лише осередок ЛКМУ децю робить. Утворено КСМ бригади, які зробили перепис неписьменних й малописьменних; виділили культармійців, і на цьому зупинились. Врочиста обіцянка протягом 1931-32 навчального року повністю ліквідувати неписьменність серед людности свого села — залишилось обіцяною.

Не всі письменні й малописьменні с. Кілова потрапили до списків. Та ж його й охопити, коли за лікнеп ніхто як слід не дбає. Сільрада не вживав жодних заходів до зривників. Є ще час, в продовж якого можна надолужити прогаїане, але коли сільські організації як вчительство, КСМ, КНС, культескція при сільраді й надалі так будуть ставитися до лікнепу, попаде село до списку ганебних зривни-

ків завдань партії й уряду. Цього року остаточно подолати темряву.

Досі ні громадські організації, ні сам райполітос, ані РВК, не звернув уваги, а через те лікнеп в с. Кілові не працює. Настав час, коли можна якнайширше розгорнути лікнепроботу. Треба, щоб райполітос поцікавився справою ліквідації неписьменности по нашому селу та винних—зривників лікнепу притягнути до відповідальности.

Кіловчане, наслідуйте приклад з с. Сеньківки.

Культкомісія сільради свідомо поставилась до завдання ліквідації неписьменности. Організовано при кожному колгоспі лікнеп, що вже давно розпочав роботу. Вони цього року мають повністю закінчити ліквідацію неписьменности—село зроблять селом суцільної письменности.

Кіловчане. Пам'ятайте, що Борись пільщина повинна стати районом суцільної письменности, час і вам взятися до діла.

А. Юр.

КРАЩА НА ПЕРВОМАЙЩИНІ

Романо-Балківська сільрада — найкраще впорується зі всіма завданнями, що стоять перед селом.

Розгортаючи соцзмагання і ударництво, мобілізуючи широкі маси колгоспників, бідняків і середняків, одноосібників, втягуючи до повсякденної роботи актив села, на засадах широко розгорнутої масової роботи, сільрада домоглася великих успіхів на найголовніших ділянках роботи.

З мобілізації коштів Романо-Балківська сільрада протягом всіх чотирьох кварталів веде перед між всіма сільрадами Первомайського району. За III-й квартал план виконано на 128%, за IV-й квартал (жовтень-грудень) на 142%. За успішну мобілізацію коштів, сільрада дістала перехідний прапор і премію в 300 крб. Це досягнення здобуто повсякденною упертою працею, зокрема, фінансової секції, яка кожний раз перевіряла стан роботи, систематично обговорювала доповіді сільських організацій (СільЕПО, Пошти, Ощадкаси) (давала вказівки, директиви і контролювала їх виконання).

План хлібозаготівлі виконано на 96%, план твердих завдань виконано на 220%. Плани м'ясозаготівлі перевиконано. За перевиконання другорядних експортних культур голова сільради тов. Тупчіїї отримав премію — годинника, а сільрада в цілому — 200 крб. прішми. Соколівську (Романо-Балківської сільради 4-хрічну трудову

школу — поширений пленум РВК за зразкову роботу преміював екскурсією 40 учнів до м. Одеси, видавши для цього — 2.000 крб. А звірцевої роботи школа здобула, завдяки гарному керівництву від сільради й неустанній роботі вчителя.

У готуванні до весняної сівби, здійснюючи чітко плянове оперативне керівництво колгоспами, сільрада зуміла підготову розгорнути справжніми більшовицькими темпами. Ремонт сільськогосподарського інвентаря закінчено повністю до 25-ХІІ. Закінчили прочищати наслідні фонди. Для весняних робіт уже організовано постійні бригади, кожний колгоспник знає, з ким він працюватиме, в якій бригаді, яким реманентом, якими кінями, на якій дільниці. На колгоспах розпочали працювати за спеціалізацією господарства.

Цих показників сільрада досягла налагодженням плянкової роботи, гарною поставою роботи секцій, які, гуртуючи навколо себе актив, рішуче придушуючи рештки куркульства, нещадно борючись з підкуркульницькими настроями, право-опортуністичними елементами, і лівими «загибниками», чітко працювали над виконанням покладених на них завдань. Через депутатські групи сільрада повсякденно керує колгоспами, які проводячи і контролюючи виконання постанов і розпоряджень сільради, повсякчасно інформують сільраду

про всякі виниклі хиби в роботі і за такого стану сільрада завжди знає, що діється в колгоспах і на ходу виправляє хиби, що трапляються на тій чи тій ланці роботи. У збереженні тягла та боротьбі за доброго коня сільрада, притягуючи і використовуючи широкую ініціативу колгоспників, організувала зразкове утримання тягла. Цей досвід переходять всі сільради району.

Борючись за виконання директив і настанов партії та уряду у себе на селі, Романо-Балківці протягом всіх кампаній, надсилали буксирні бригади до сусідніх і далеких сільрад району. У весняну сівбу, ліквідуючи прорив у Лашківській сільраді, протягом 5 доб працювала буксирна бригада Романо-Балківців з 30 колгоспників, 10 плугів, 40 коней. Буксир не лише ліквідував прорив, а й допоміг підвищити дисципліну, поліпшити стан громадського харчування та запровадити відрядність в роботу колгоспів.

У косовицю та молотьбу Ром. Балка відрядила 2 буксири до Юзефільської і Куцо-Балківської сільради. У збиранні технічних культур, у проведенні сівби теж працювало 2 буксири. Ця славетня сторінка сільради в боротьбі за більшовицьке виконання завдань не лише у себе, здобута упертою, послідовною роботою сільради.

Я. Мерзескул.

ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ВИПРАВДАЛИ

Стрижаківська сільрада Липецького району за зразкову реалізацію позики «П'ятирічка за чотири роки» від комісії держкредиту та ощадсправи при ВУЦВК'у нагороджено червоним прапором. Ця відзнака викликала бурхливу хвилю ентузіазму колгоспників та одноосібників — бідняків й середняків. Тут же на зборах були дані

обіцянки і надалі докладати всіх зусиль, щоб своєчасно виконати всі господарсько-політичні кампанії. З таким ентузіазмом розпочато реалізацію позики 3-го вірішального».

Була добре поставлена масова робота; кожен колгоспник та незможник і середняк одноосібник зрозумів потребу позики. Наслід-

ком цього завдання виконано на 136%, реалізовано 9500 крб. замість 7000 за пляном. Всі внески сплачено повністю. Стрижаківська сільрада викликає на змагання всі сільради України на дострокову сплату позики «3-й вирішальний».

З інших кампаній, ми йдемо також зразково.

Кіналь.

„СІЛЬСЬКА РАДА, ЯК ОРГАН ДИКТАТУРИ ПРОЛЕТАРІЯТУ, ОРГАНІЗУЄ ТРУДЯЦІ МАСИ НА АКТИВНУ УЧАСТЬ У СОЦІАЛІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ ТА ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ І КЕРУЄ, НА ОСНОВІ ГЕНЕРАЛЬНОЇ ЛІНІЇ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ, ВСІМ ГОСПОДАРЬСЬКИМ ТА КУЛЬТУРНО-СОЦІАЛЬНИМ ЖИТТЯМ НА ТЕРИТОРІЇ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ».

(З уставу про сільські ради)

ЧЕРВОНИЙ ПРАПОР МАЄ НАД КИТАЄМ

КРАЇНА ЗЛИДНІВ І ГОЛОДУ.

Китай—країна природних багатств, багатоводних річок, сприятливого клімату й родючої землі, що дає по два й по три врожаї на рік. Китай—країна злиднів й голоду, де людське життя дешевше за скотину. Китай—країна переважно сільсько-господарська, селянська. Промисловість зосереджена в кількох лише центральних містах Китаю і, надаючи їм промислового характеру, вона ніяк не може надати його усій країні. Про рівень індустріалізації країни говорить хоча б такий факт, що дві невеличкі європейські країни, Бельгія й Голландія, площа яких в 100 раз, а людність в 30 раз менша за китайську, має таку саму довжину залізничних ліній, як і Китай.

В якому стані знаходяться маси китайського селянства, найкраще показують такі жахливі цифри: за відомостями міжнародного бюро допомоги голодним, 1928 р. в Китаї голодувало 37 млн. чол., 1929 р. 57 млн., 1930 р.—71 млн., а 1931 р., в наслідок величезної поводи, число голодних збільшилося ще на 50—60 млн. (Всєї людности в Китаї нараховують 400—450 млн.). Американці вираховували, що коли вважати за нормальний прожитковий мінімум для сім'ї з 4—5 чол. 150 доларів на рік, то $\frac{1}{2}$ сільської людности Китаю цього прожиткового мінімуму не мають.

Не кращий стан робітництва. За 9-тигодинний робітний день шахтар Китайського вугільного району одержує 40 коп. Становище інших робітників, особливо зайятих на виробництві дітей і жінок ще гірше. До того ж, 60% китайських робітників нині безробітні й не одержують жодної допомоги. Взагалі ж безробітних, враховуючи й селян, що тікають з голоду до міста, китайський уряд нараховує понад 20 млн.

ПІД ПОДВІЙНИМ ГНІТОМ.

Такий стан китайських трудящих в наслідок подвійного гніту: від своїх поміщиків і капіталістів та від світових імперіялістичних

хизжаків—Англії, Японії, Франції, й Америки.

Переважна більшість китайської людности займається хліборобством, але половина землі належить поміщикам і куркулям. $\frac{1}{5}$ селянських господарств мають лише пересічно по 5 му землі (1 му= $\frac{1}{10}$ га, 5 му= $\frac{1}{2}$ га). Як показують дані китайської статистики з провінції Гуандунь, лише $\frac{1}{3}$ селянських господарств ведуть господарство на власній землі, а $\frac{3}{4}$ —це орендарі й напіворендарі. Орендна плата становить пересічно половину врожаю. Селянство у вічних боргах і не встигає навіть сплатити лихварські проценти. За борги, або за несплату оренди селян сажають в тюрму (поміщики мають власні тюрми), випускаючи їх лише на роботу. Крім боргів тиснуть селянина різні податки, що їх китайські генерали збирають на декілька, а то й на декілька десятків років наперед. Від 10 до 20 проц. сільської людности—це наймити. Найманна праця часто-густо переходить на звичайнісіньке рабство.

На нужді й голоді трудящої людности Китаю росте китайський капітал. Китайські спекулянти й генерали стають мільйонерами. Генерал Чжан-Цзо-лін мав у японських банках 20 млн. японських ен, а колишній дубань провінції Юньнань склав за 15 років свого панування у провінції 50 млн. доларів.

Китайський капітал тісно пов'язаний з капіталом імперіялістич-

них країн, що захопив у свої руки природні багатства Китаю, порти, будує залізницю, контролює через свої банки китайську торгівлю, експлуатує на своїх підприємствах китайських робітників. Імперіялістичні країни тримають в Китаї своє військо і військові фльоти, розправляючися нещадно з усіма виявами національно-визвольного руху. Зразком поведінки імперіялістів у Китаї є нинішня війна в Манджурії. Японія звела своє військо до Манджурії не об'явивши війни, бомбардує китайські міста й села, розстрілює китайських робітників і селян під прикриттям боротьби з бандитизмом.

ДЕ ВИХІД?

Нестерпний стан китайського селянства не раз призводив до революційних вибухів. Історія Китаю знає чимало повстань, але вони не могли принести визволення китайському селянству, як не принесли його селянські повстання в інших країнах. Селянство може визволити від експлуатації і вивести зі злиднів лише переможна пролетарська революція, що ліквідує всяку експлуатацію й на базі високо-розвинутої техніки під проводом вільного від власницьких звичок пролетаріату буде нове безкласове соціалістичне суспільство. Доказом цього є наша революція.

В Китаї промисловість не займає в народньому господарстві країни такого місця, як у європейських чи

Китайські радянські гроші

американських країнах, або в СРСР. Китайський пролетаріат порівняно до загальної кількості людності нечисленний. Але малочисленній китайський пролетаріат зумів об'єднати боротьбу китайського селянства за землю, проти поміщиків і лихварів з боротьбою за свої пролетарські класові інтереси, з боротьбою за національне визволення Китаю від імперіалістів і їхніх спільників—китайських мілітаристів.

Під проводом китайської комуністичної партії загони червоногвардійців, що підняли в грудні 1927 р. прапор комунізму в Кантоні, протягом останніх чотирьох років виростили на 100 тисяч червону армію з 150 тисячним резервом селянських штурмових загонів. Китайська революція покликана до життя робітничі й селянські ради—ширі радянські райони в майже у всіх китайських провінціях, займаючи територію з людністю понад 60 млн. чоловіка. В листопаді минулого року відбувся перший всекитайський з'їзд рад, який видав закон про націоналізацію землі, конфіскацію поміщицьких земель і розподіл їх серед селянства, про 8-ми годинний робітничий день, закликав китайських трудящих до боротьби з імперіалістичними загарбниками і обрав тимчасовий всекитайський радянський уряд. Останнім часом червоні армії оточили півколом господарський і адміністративний центр осередкового Китаю—Ханькоу. **Не зважаючи на те, що китайська буржуазія, за допомогою імперіалістів, мобілізує величезні**

армії проти червоних, вона не змогла зліквідувати радянський рух, навпаки, після кожного протичервоного походу, червона армія виходить ще сильніша, а територія радянських районів поширюється.

Що дає силу малочисленному китайському пролетаріатові в країні, де тільки закладено основи ка-

Полонених китайських червоноармійців ведуть на розстріл.

піталістичної індустріалізації, стати на чолі національного і соціального визволення трудящих мас і вести їх від перемоги до перемоги?

Щораз тяжкий стан трудящих мас Китаю, що в наслідок експлуатації їх від поміщиків, куркулів, власного і чужоземного капіталу, безперервної генеральської війни і, нарешті, світової господарської кризи, що особливо болоче б'є по колоніях—чимраз більше революціонізують китайські робітничі і селянські маси та міську бідноту.

Приклад переможної пролетарської революції в колишній Росії показує шлях до визволення і дає впевненість в перемозі. Революційний рух пролетаріату капіталістичних країн стримує руку імперіалістів від розправи з революційним рухом китайських робітників і селян. Комуністична партія Китаю, під проводом Комінтерну, використовуючи досвід визвольної боротьби світового пролетаріату і зокрема пролетаріату СРСР, використовуючи революційне вчення Маркса й Леніна, забезпечує правильний провід і організацію китайській революції. Китайська революція відбувається в добу світової пролетарської революції, є складовою її частиною і це є запорука її перемоги.

ІНТЕРВЕНТАМ НЕ СПИНИТИ ПЕРЕМОЖНОГО ХОДУ КИТАЙСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ.

Безперечно, революція китайських робітників і селян ще не завершена, вона тепер тільки нагромаджує сили і на шляху до остаточної перемоги матиме чимало перешкод. Панівні класи не здають добровільно своїх позицій—їх треба брати з бою. Так само без бою не вийдуть з Китаю імперіалісти. Окупація Манджурії Японією є перший крок до спільної інтервенції імперіалістів проти китайської революції. Факти інтервенції мали вже і раніше місце, хоча в меншому масштабі. Як інтервенцію треба розцінювати і співробітництво китайської й чужоземної поліції в боротьбі з комунізмом. Тепер, коли китайська червона армія виростила на потужну силу, готову скинути імперіалістичне ярмо, імперіалісти готують інтервенцію широкого масштабу. Вони концентрують війська і фльоти в далекосхідних водах.

Тільки готуванням до інтервенції проти СРСР і проти китайської революції можна пояснити зговорливість імперіалістів у справі манджурського конфлікту.

Кожна справжня народня революція перемагає в жорстокім бою не лише з панівними класами своєї країни, але і з реакцією інших країн, а вчинішню добу з світовою реакцією.

Китайська революція, підтримана революційним пролетаріатом цілого світу, вийде з цих боїв переможцем.

В. Нечай.

ЗАПИТУЙТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Запитання:

Чи вірно діє райвиконком, скасовуючи постанову сільської ради про доведення твердого завдання з хлібоваготівель гро мадянинові села Хорошева, Ляховецького району, господарство якого є «господарством верхівки села», виходячи з того, що його брат був червоним партизаном і якого вбили петлюрівці.

Відповідь:

Те, що брат був червоним партизаном і його вбили петлюрівці, не дає права на користування пільгами лінійю сільсько-господарського податку другому братові, що має сільське господарство за основне джерело його існування. Коли це господарство дійсно є економічно міцним «як верхівки села»—то господарству цьому лінійю с.-г. податку треба довести тверде завдання, як і іншим, аналогічним з економічної моці, господарствам села. РВК має право розглядати скарги платників сільсько-господарського податку про неправильне нарахування їм податку і в разі потреби може скасовувати по-

станови сільради про неправильне доведення твердих завдань з с.-господарського податку тим чи тим господарством.

Коли сільрада вважає, що РВК не правильно вирішив справу щодо обкладання індивідуальним порядком того чи того господарства,—вона повинна зробити обгрунтовану постанову президії чи то пленуму ради про перегляд від райвиконкому своєї постанови.

Запитання:

Чи має право сільрада вимагати тих або тих відомостей від різних організацій села про виконання поточних політично-господарських кампаній.

Відповідь:

Сільрада є вищий орган пролетарської диктатури на терені свого села, вона керує й відповідає за всі політично-господарські кампанії. Громадсько-політичні організації села допомагають сільраді у виконанні завдань, поставлених перед селом. Отже, сільрада може ставити доповіді тої чи тої громадської організації на своїх засіданнях й давати свої настанови.

ДІЯЛЬНІСТЬ УРАДУ

ПІДСУМКИ БОРОТЬБИ ЗА ВРОЖАЙ ТА КОЛЕКТИВІЗАЦІЮ.

Президія ВУЦВК на своєму засіданні, обговоривши підсумки 1931 року в боротьбі за врожай та колективізацію, відзначила, що колгоспи стали вирішальною ланкою в сільському господарстві. Вони в дійсності підпора радвлади на селі.

Водночас президія констатувала, що в колгоспному господарстві досі ще в чималому хлібі товщина — неможливо запровадження відрадної системи, як наслідок того, що завдяки кількості колгоспників підпада під вплив куркульства. Осамітненість багатьох колгоспів калісово-ворожаних елементів, недооцінювання подвигів калісової боротьби у колгоспах і недостатня боротьба за організаційно-господарське зміцнення колгоспів — свідчили про недодільність у зборанні врожаю хліба, куркульського буряку, озавовнику, значне недооцінювання значення зялової оранки, випадки резоварювання колгоспної продукції, затягування її, споживачькі тенденції, що особливо виявилися під час халобозаготівель і розподілу наслідків господарювання.

Щоб забезпечити даліше організаційно-господарське зміцнення колгоспів, остаточно завершити колективізацію та ліквідацію куркульства як класу, щоб домогтися найбільшого використання технічного озороєння, підвищення врожайності і зростання продуктивності колгоспної праці, президія ВУЦВК запропонувала НКЗС, Укрколгоспцентрові, РВК, міськрадам і сільрадам протягом зими остаточно ліквідувати в колгоспах зялоєві в усіх галузях роботи, зокрема в догляді за машинами та худобою. Забезпечити застосування справжньої відрадності вчасного і точного обліку кількості та якості праці.

Закріпити за колгоспницькими бригадами ділянки землі, де вони працюватимуть, машини. Дворати й закріпити стали провідні кадри в колгоспах.

Президія ВУЦВК зобов'язала всі райони, колгоспні організації поставити, як вирішальне завдання, рішуче проведення агротехнічних заходів. НКЗС та Укрколгоспцентрові опрацювати агромаксимум на 1932 рік. В зимку перевірити чинний порядок обліку й розподілу наслідків господарювання і організувати рішучу боротьбу за очищення колгоспів від соціально-чужих елементів.

Президія ВУЦВК зобов'язала НКЗС, Укрколгоспцентр, РВК та ради підсилити масову роботу серед колгоспників і бідняцько-середняцьких мас одноосібників, поставивши, як центральне завдання, «більшовицьке виховання колгоспників на засвоєння та найдодільніше використання машин, майна й коштів, вкладуваних до сільського господарства від держави, і на виконання від колгоспників своїх обов'язків перед пролетарською державою щодо здавання хліба, буряку, бй-

вовнику та іншої сільсько-господарської продукції».

Вони забезпечити підприємства с.г. на швидкоудвишчтва добрими металем, по дашній догляд за якістю вироблюваних машин на заводах інеодмінно збільшити вироблювання запасних частин.

Президія закликала робітничі маси посилити свою безпосередню допомогу колективізованому селу в боротьбі за виконання планів збільшення врожайності, зміцнення колгоспів і завершення суцільної колективізації.

РВК та ради мають на своїх засіданнях, на виробничих нарадах, зборах колгоспників, зборах одиотів та середняків-одиоспівників підсумувати наслідки боротьби за врожай, опрацювати конкретні заходи, кількісно і якісно забезпечити виконання вимог третього більшовицького весни 1932 року.

ЗМІЦНЕННЯ СІЛЬБЮДЖЕТУ.

Секретаріат ВУЦВК відзначив, що поширення прав сільрад у зв'язку з переходом на двоступеневу систему управління та посиленням господарсько-нервної ролі сільрад сиріяли зміцнення їхньої фінансової бази, підвищення ролі сільських бюджетів, перетворивши їх на основне джерело фінансування культурно-побутового будівництва на селі. Сільбюджет утворив потужні засновки для піднесення масової роботи, сирієв ольшому залученню мас до практичної участі в соціалістичному будівництві.

Відзначивши позитивні приклади й досвід кращих районів, Секретаріат визнав, що кількісні досягнення в організації сільбюджетів не скрізь супроводжується зростанням якісних показників, не скрізь розгорнуто роботу над виявленням нових прибуткових джерел, над цілковитим використанням внутрішніх ресурсів та критичним кошту на потреби соціалістичного будівництва. Не скрізь уперто борються за підвищення фінансової дисципліни.

Хибні в організації та побудові сільбюджетів і в їх виконанні Секретаріат ВУЦВК вважає, як наслідок забарного проходження бюджетів, замалого живого керівництва НКФ роботою РВК, недостатнього усвідомлення багатьма РВК та мрадами ваги сільбюджетів, а подекуди й опортуністичного недооцінювання їх, затиску ініціативи й бюджетних прав сільрад тощо.

Секретаріат запропонував забезпечити 1932 року організацію сільбюджетів геть по всіх сільрадах. Вчасно довести до сільрад контрольні числа сільбюджету на 1932 рік. Налогодити систематичне керівництво сільрадами в складанні та виконанні сільбюджетів, залучити до участі в цій роботі всі секції сільрад, та громадські організації села. Регулювати сільбюджети так, щоб це ширяло зростанням іні-

ціативи та господарської самодільності сільрад у виявленні нових прибуткових джерел і цілковитому використанні місцевих ресурсів. Запровадити сувору фінансову дисципліну, не припускати по затвердженні бюджетів ні зменшення прибуткових джерел, ні перенесення на сільбюджет нових видатків, незабезпечених додатковими прибутковими джерелами.

Секретаріат ВУЦВК зобов'язав всі сільради опрацювати сільбюджети 1932 року по своїх фінансових секціях, на загальних зборах колгоспників і на куточкових зборах виборців, щоб на засадах соціалізації поміж установами, підприємствами, сільрадами використовуючи зустрічні пляни, висунені від сільського активу, перегорити сільбюджет на чинний виконання найвідповідальніших завдань, що стоять перед сільрадами на всіх ділянках соціалістичного будівництва.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОДИН ЧЕРВОНОАРМІЙЦІВ.

Секретаріат ВУЦВК запропонував РВК та МР організувати ширшу перевірку виконання всіх урядових постанов про забезпечення родин закликаних до РСЧА. Під особисту відповідальність голів РВК та МР забезпечити по всіх ланках апарату таку систему і порядок розгляду червоноармійських справ, які гарантували б швидкість остаточного їх розв'язання.

На кожний випадок тяганини реагувати притягненням винних до права популяризувати в масах ріднянське законодавство про ширги й переваги родинним військових службовців, зокрема спеціально провести збори родин, щоб обізнати їх з їхніми правами на ширги та допомогу.

ЗБІЛЬШЕННЯ РОЗМІРУ ДОПОМОГ РОДИНАМ ВІЙСЬКОВИХ СЛУЖБОВЦІВ.

Президія ВУЦВК затвердила новий закон, який збільшує розмір допомог родинам військових службовців, закликаних до кадрів, або перемінного складу терчасних.

Закон визначає, що членів родин службовців РСЧА забезпечують відповідні ради, призначаючи забезпечення не чекаючи заяв від них.

Родини червоноармійців, дістають таку допомогу: ті, що провадять сільське господарство—10 крб. щомісяця, якщо є один неповнолітній або непрацездатний; 15 крб.—якщо є два; 25 крб.—якщо є 3 й більше, а немає іншого працездатного, крім покликаного до РСЧА і 11 крб. 50 коп. якщо є інший працездатний член родини.

За цими нормами допомога видається з державного бюджету, РВК й МР, підпорядковані центрові, можуть їх збільшувати коштом місцевого бюджету.

Державна Публічна
БІБЛІОТЕКА УРСР
ІНВ. 800398

Працівники сільрад та активісти!

пишіть до журналу „ЧЕРВОНЕ СЕЛО“ про роботу секцій сільрад, депутатських груп, інші форми втягнення мас в роботу сільських рад, про перебіг хлібозаготівель, розподіл наслідків господарювання в колгоспах та організаційно-господарське зміцнення колгоспів й ролю сільради, її секцій та депутатських груп у виконанні цих завдань, застосування соціалістичних методів в праці, мобілізацію коштів, зокрема реалізацію позики „З вирішальний рік“, застосування госпрозрахунку, ліквідацію неписьменности, як проробляється на селі постанови третьої сесії ВУЦВК у

НАША АДРЕСА

м. Харків, майдан Тевелева, ВУЦВК.